

הן נטאלי אלב, סם סמבור וכלבת־הזאב שלהן, שובא, שאותה הן אוהבות אהבת־נפש. השתיים אוהבות גם ילדים, טוענות כי תמצאנה גבר מתאים למטרה זו, תלדנה ילדים.

שלוש נקבות בבית

דיהן של השתיים, שכן סיבת המסיבה היתה מיוחדת־במינה. היתה זו מסיבת־חתונה. ערב קודם־לכן נישאו סאם ונטאלי בטקס קצר ואינטימי. הן החליפו טבעות־נישואין, ונשבעו זו לזו. אמונים לנצח. בניגוד לנושאים האחרים, שעליהן מדברות השתיים בפתיחות מדהימה, הן אינן ששות להרחיב את הדיבור על טקס הנישואין שלהן. אומרת סאם: "זה משהו אינטימי שהיה בינינו, וצריך להישאר בין שתינו. אחרי הכל, אנחנו לא ממש

אם לדוד ויהונתן
היה מותר, למה
שלנו יהיה אסור?

בעל ואשה מכיוון שאנחנו לא יכולות להוליד יחד ילדים. אנחנו בסך־הכל שתי בחורות שאוהבות אחת את השנייה ורוצות להיות יחד."

השתיים מודעות לעובדה שכעת, אחרי שהכתבה התפרסם בעיתון, הן תצאנה מהאנונימיות שלהן ואולי אפילו תוטרדנה על־ידי אנשים צרי־מוח. אומרת סאם: "האיש ברחוב שיקרא את הכתבה, יתייחס לנושא בשלילה מראש. האיש ברחוב חור־שב שיחסיס לסביים הם מעוותים, ולא ינסה להבין. אבל אם הוא אדם נאור, הוא יקבל את היחסים בינינו באותו אופן שבו אנחנו מעמידות את הדברים, ויבין."

"אבל אני מטילה ספק גדול בכך, ומי מילא זה לא משנה לי. אני בזה להר. מוסקסואלים שמתאגדים באגודות. בכך הם הופכים את עצמם באופן אוטומטי ליוצא־ידופן ולא נורמליים. אני חושבת שאני נורמלית. אחרי הכל, מה זה להיות נורמלי אם לא להיות שלם עם עצמך? ואני מוכנה להתערב שכלל הארץ אין בין־אדם אחד שהוא יותר שלם עם עצמו ממני!"

שרית ישי

למיטה. גברים כאלה דוחים אותי באופן אוטומטי.

קצת קשה להאמין היום, אבל האהבה הגדולה של חיי היה גבר. וגם היום, אם יקרה שגבר ימצא חן בעיני, אני אפתח את היחסים שלי איתו בניגוד ללסביות

אין אשה שאיננה ניחנת לפיתוי!

אחרות שאני מכירה, שגברים מעוררים בהן גועל ודחייה.

ב מושגים שדי, אין אדם נורמלי שלא עבר אי־פעם את החוויה של קיום יחסי־מין עם בני־מינו — בין אם הלכה־למעשה, ובין אם בהזיות או במח־שבותיו.

הסביבה שלי והשכנים שלי יודעים שאני חיה עם בחורה כמו בעל ואשה. בהתחלה השכנים נדהמו, אבל עכשיו הם מתייחסים אלינו כרגיל. כמו שאתה רואה את עצמך, האנשים רואים אותך. מובן שיש עדיין ברחוב אנשים שמכנים אותנו בשמות־גנאי, אבל אנחנו לא מתייחסות לזה.

החברה שאנחנו חיים בה צבועה ושקר־נית. אני לא מבינה מה איכפת לבן־אדם מה עושה בן־אדם אחר עם הפיפי שלו בין ארבעת הקירות שלו."

נטאלי אינה מטרידה את ראשה הנאה במחשבות פילוסופיות על המשתמע מעוב־דת היותה לסבית, או על יחסה של החברה כלפיה. לה ברור רק דבר אחד: "אני אוהבת נשים. אני אוהבת גוף של אשה, כל קימור, כל שקערורית, אינני אור־הבת את מיבנה גופו של הגבר, ואברי המין שלו לא גורם לי שום סיפוק מיני

אני שלמה עם עצמי

אומרת סם, ונוצעת בנטאלי מבט מאוהב. משום כך, לדבריה, מקבלת אותה החברה כמות־שהיא, ואינה מתנכלת לה. כאשר קוראים אחרי השתיים קריאות־גנאי, כשהן הולכות ברחוב, הן מתעלמות מהן בעליונות שופעת־בז.

אתי. היא מעולם לא הגיעה לסיפוק מיני או להתפרצות של רגשות עם הרב שלה. אלא שמרוב אושר היא שכחה לחזור הביתה, ואברכי הישיבה של הרב שלה הגיעו לדירתי והחזירו אותה בכוח אל הרב. כעת הם מכריחים אותה לחזור בתשובה. המסכנה."

פני כחודש ימים ערכו השתיים בביתן מסיבה המונית. היתה זו אחת המסיבות המוצלחות ביותר בתל־אביב בעת האחרונה. התכצבו ובאו אליה רבים מידי

לשכב איתה, היא לא יודעת שזה בטוח, אבל אני יודעת.

"במישפחה שלי אף פעם לא התווכחו איתי על הנושא. מקבלים את זה בצורה טבעית, לא מדברים איתי ולא פוגעים בי. אף פעם לא ניסיתי להסתיר שמשנה לא בסדר אצלי, כי לדעתי אצלי הכל בסדר. רק אצל התברה משהו לא בסדר, לא אני צריכה להשתנות, התברה צריכה להשתנות. עובדה שבתקופות קדומות גדור לי הפילוסופים היו הומוסקסואלים, וזה היה מקובל. למה היום קיימת צביעות חברתית בנושא הזה?"

ש ואדים אותי איך זה קרה לי. מדברים איתי על ילדות קשה, על יחסים לא־נורמליים עם אבא ואמא. אני מסכימה שיש הרבה מיקרים שלהורים יש השפעה מכרעת על העובדה שילדיהם הומוסקסואלים.

במיקרה שלי זה לא נכון. גדלתי בבית נורמלי, חם ואוהב. קיבלתי הכל, והערכי תי את אבא שלי. עבדתי שלוש שנים בבית־חולים לחולי־נפש. כך שאותי לא צריכים ללמד שבין התיאוריה לבין חיי

מה איכפת לבן־אדם
מה עושה אדם אחר
עם הפיפי שלו
בין ארבעה קירות?

היום־יום יש הבדל של שמיים וארץ. גם לא לי שאני יוצא־ידופן. בחברה המר מוצעת הנורמליות. כל דבר קצת לא־מקור־בל הוא יוצא־ידופן.

למה כשרואים תינוק, או ילד יפה, מלט־פים אותו? למה זה נורמלי? ולמה זה לא נורמלי שאם אני אוהבת אשה, אני לא יכולה לחבק או ללטף אותה, או אפילו לקיים איתה יחסי־מין? כשאת מרגישה אהבה לאדם, למה שלא תרגישי חופש לבטא את זה באופן פיסי?

המין קיים בטבע, בין גבר ואשה, רק לצרכי רבייה. בטבע לא זיווגו לאהבה. הטבע לא קובע שלאהוב צריך רק את בן המין השני. אלה הן המצאות של בני־האדם.

אני מעדיפה נשים. קשה למצוא הבנה אצל גברים. כשאני אומרת לגבר שאני מעדיפה אשה על פניו, הוא נפגע ובאופן מיידי הוא מפתח לו אתגר להכניס אותי

בחדר־המיטות

המשותף מרבות טוענות כי הטבע זיווג בין זכר ונקבה לרבייה בלבד — לא לאהבה.